

MOGELIJKHEDEN VAN DE TOEKOMST

6 juli 1956

Goedenavond vrienden,

Aan het begin van deze bijeenkomst wilde ik u er aan herinneren, dat de Orde alwetend noch onfeilbaar is. Wij verwachten, dat u zelfstandig zult denken. In verband hiermee zou ik u op de gouden regel willen wijzen: "Geen mens kan tot bewustwording komen, dan door eigen werkzaamheid". Persoonlijke vragen en kwesties kunnen op deze avond niet worden behandeld. Daar elke spreker optreedt als vertegenwoordiger van een groep samenwerkende geesten, zullen wij ook geen personalia, dus namen en adressen, enz. - door sommigen zo gaarne verzameld - op kunnen geven.

Wij zullen nu een onderwerp voor deze avond moeten vinden. In de laatste tijd is er door ons veel gesproken over het atoomgevaar, over de gevaren gelegen in de onverschilligheid en slapheid van de mensen. Ik vrees, dat velen van jullie daardoor in een ietwat pessimistische stemming zouden komen. Daarom zou ik nu graag willen spreken over: MOGELIJKHEDEN VAN DE TOEKOMST.

Wanneer ik deze titel geef, zal men op aarde natuurlijk in de eerste plaats denken aan technische mogelijkheden. Men denkt dan aan atoomauto's, raketten naar de maan, enz. Spreken wij echter van onze kant over mogelijkheden van de toekomst, dan bedoelen wij in de eerste plaats hiermee de geestelijke ontwikkeling, de mogelijkheid tot geestelijke bewustwording op de wereld, dus aan de mogelijkheden voor de geest, die daardoor sneller en beter kan voortgaan naar hogere sferen. Wanneer wij nu gezamenlijk over dit onderwerp gaan spreken, is het wel noodzakelijk, dat wij tot een compromis komen. Wij zullen het zó doen: gaarne ben ik bereid u de technische en sociale mogelijkheden van de toekomst te schetsen, wanneer u op uw beurt mij wilt aanhoren, wanneer ik tracht de geestelijke mogelijkheden, noodzakelijkheden en ontwikkelingen uiteen te zetten.

De techniek is op het ogenblik in een stadium gekomen, waarin veel gevaren de wereld gaan bedreigen. Maar gelijktijdig is dit ook een periode, waarin men, geleid door de noodzaak, vele veranderingen zal gaan scheppen. Het is begrijpelijk, dat de wegen waarop de atoomchemie zich heden bevindt en de wijze, waarop zij werkt, in de toekomst niet zo gehandhaafd kunnen worden. Zou dit toch gebeuren, dan zou deze lezing geen zin hebben. Er zou voor de aarde niet veel toekomst meer overblijven.

Er gaan hier dus veranderingen plaats vinden. De voornaamste zullen wij waarschijnlijk kunnen vinden in de nieuwe theorieën, die in de laatste tijd hierover zijn opgebouwd. Voor degenen, die wat deskundiger zijn: de theorieën, zoals Einstein die had opgebouwd over protonen en neutronen, zijn op dit ogenblik practisch reeds gewraakt. Men is tot een nieuwe ontdekking gekomen: de wervelingsrichting van deze kleinste delen bepaalt voor een zeer groot gedeelte mee hun gedrag in de ruimte. Dit betekent, dat stoffen, die op het ogenblik radioactief niet bruikbaar waren en in de atoomchemie alleen onder aanwending van zeer grote krachten vervormbaar waren, vrijkomen voor een eenvoudig gebruik in kleinere installaties.

Het is een proces, dat ongetwijfeld voor een volledige ontwikkeling nog enige tijd zal vragen. Maar dit neemt niet weg, dat juist hier een methode kan worden gevonden om de energie van het atoom af te tappen, zonder dat daar schadelijke resten en resultaten als gevolg overblijven. De dromen over zeer grote atoomcentrales zullen op de duur de wereld uit gaan. De grote atoom-pile (atoomreactor met kernsplijting; Red.) is te gevaarlijk. Daar staat tegenover, dat betrekkelijk eenvoudige en kleine apparaturen met een goede versnellingsbaan, die redelijk afgeschermd is, - dit is zeer goed op eenvoudige wijze mogelijk - zonder het vormen van schadelijke bijproducten, of overmatige actieve resten, voldoende elektrische energie zal kunnen leveren voor het gebruik van een stad, d.w.z. een stad als den Haag bijvoorbeeld. Wereldsteden zullen natuurlijk meerdere van die centrales nodig hebben.

Dit nieuwe proces wil ook zeggen, dat de kleinste motor, die in de toekomst door atoomkracht wordt gedreven, waarschijnlijk niet veel zwaarder zal zijn dan vier kilogram. Het geleverde vermogen zal dan ongeveer gelijk zijn aan het vermogen van een batterij accumulatoren met een spanning van ± 200 Volt gelijk bij een redelijk hoog amperage. U ziet, op dit gebied zijn dus mogelijkheden te over. Deze mogelijkheden zullen het leven van de wereld zeer veel vereenvoudigen.

Ook is er al een begin gemaakt met de theoretische ontwikkeling van een proces, dat veel van de wereldindustrieën zeer sterk zal treffen. Het gaat hier over de z.g. "automation", de automatisering. U moet zich niet voorstellen, dat dit uiteindelijk zal leiden tot een reeks van machines, die geheel zelfstandig denken. Daaraan is de wereld nog niet toe en het is de vraag, of zij het ooit de moeite waard zal vinden daaraan te gaan werken. Op dit ogenblik verstaat men hieronder de aanbouw van elektronische machines - denkt u maar aan een zeer ingewikkeld radioapparaat -, die in staat zijn het functioneren van een machine te regelen volgens een van tevoren vastgesteld patroon, de fouten van materiaal en bewerking vast te stellen en door het terugvoeden van de vastgestelde afwijkingen aan het regelende deel van de machine de gemaakte opgetreden fouten tijdens de bewerking kunnen herstellen. Ook op het ogenblik worden er al dergelijke machines gemaakt, maar zij zijn nog wel zeer omvangrijk.

De komst echter van kristaldioden, zoals de thans bekende germaniumdioden heeft hier reeds nu een oplossing mogelijk gemaakt, waardoor in de toekomst men alle onaangename, smerige en vervelende werkzaamheden zal kunnen doen volvoeren door machines, die dan vanuit de verte, vanaf een afzonderlijk kantoor, kunnen worden bewaakt. Dit betekent ook een grote sociale omwenteling. Op het ogenblik beginnen de arbeiders overal oppermachtig te worden. Wanneer de ontwikkeling van de automaten echter zo verdergaat, komt er een ogenblik, dat de ingenieurs deze macht van hen over zullen gaan nemen. Dan gaat het erom, of de ingenieur bereid is de nodige gegevens te verstrekken. Alleen dan kan de productie verder gaan. Op het ogenblik is de belangrijkste vraag bij het productieproces steeds nog, of de arbeider bereid is, van de hem ter beschikking staande machines gebruik te maken. Dit betekent dat de vele beroepen, die op het ogenblik nog in ere worden gehouden, langzaam zullen gaan verdwijnen. Het houdt ook in, dat de samenleving in de grote steden, iets, dat thans door de industrie en de daarmee gepaard gaande vorm van samenleving noodzakelijk is geworden, langzaam maar zeker af zal gaan nemen. De nieuwe mens - want zo mag ik de mens van de toekomst toch wel noemen - zal dus in een geheel andere verhouding komen te staan dan op het ogenblik nog het geval is.

Nu moet u even het geduld opbrengen naar mij te luisteren, want het volgende is voor mij het belangrijkste.

Wanneer een mens uit de stad weg kan trekken, wanneer deze mens de mogelijkheid wordt gegeven om rijkelijk zijn brood te verdienen met een arbeid, die naar mijn mening in de toekomst de 30 uren in de week niet zal overschrijden, dan blijkt ons, dat deze mens zeer veel tijd overhoudt, die hij zal moeten besteden aan iets anders. Alleen sport en spel is niet voldoende. Nu heeft elke mens, naast zijn lichamelijke, ook geestelijke behoeften. Voor de vervulling van alle lichamelijke behoeften zal een in verhouding veel kleiner deel van de ter beschikking staande vrije tijd worden gebruikt, dan tot nut toe. Dit brengt met zich mee, dat de geestelijke belangen gedurende een deel van de rustperiode meer en meer op de voorgrond zullen gaan komen. Wij stellen ons voor, dat dit vooral in de eerste tijd zal leiden tot het vormen van bepaalde liefhebberijen, waarbij het handwerk weer zal herleven. Wij menen tevens, dat de technische kennis, die de mens in deze nieuwe maatschappij zal moeten bezitten, indien hij aan het productieproces deel zal willen en kunnen nemen, hem er toe zal voeren, zijn liefhebberij op geheel andere wijze uit te oefenen dan op het ogenblik nog voorstelbaar is. Deze bezigheden zullen hem meer en meer aanleiding worden tot filosoferen.

Stellen wij, dat men een pijp zal maken als liefhebberij. Men zal dan berekeningen maken, die uiteindelijk zullen leiden tot het vaststellen van verhoudingen tussen vorm en maximaal genot, die op het ogenblik niet algemeen worden erkend. Hierover zal men na gaan denken en onder meer tot de ontdekking komen, dat er een vast verband bestaat tussen de soort tabak, die je rookt en de soort pijp die je voor een maximaal rokersgenot nodig hebt. Evenals al gauw zal blijken, dat het een groot verschil maakt, welk soort filter, of welk soort percolator (koffiezetapparaat; Red.) je gebruikt, wanneer je rekening gaat houden met een maximaal resultaat bij een bepaalde soort koffie. Op deze wijze zal de mens dan gewezen worden op verhoudingen, die - in direct verband met de natuur staande - op de duur over de gehele wereld en (in) alle materie in gelijke mate doorgevoerd blijken te kunnen worden.

Wij spraken nu van tabak en koffie. Maar wat is de consequentie, wanneer er wordt ontdekt, dat beide genotsmiddelen bepaalde kwaliteiten in gelijke mate bezitten? Wanneer men ontdekt, dat de koeling van de rook en het onttrekken van bepaalde schadelijke bestanddelen bij tabak waarden inhouden, die men bij het zetten van koffie met gelijke resultaten kan reproduceren,

indien men slechts rekening houdt met de verschillen in bewerking. Wat zal er gebeuren, wanneer de mens bemerkt, dat de rozen, die hij voor zijn genoeg teelt, antwoorden op prikkels, waarop ook de lagere dieren reageren? Geloof mij, dit alles zijn feiten. Bent u het niet met mij eens, dat de mens hierdoor zal worden gewezen op geheimzinnige natuurkrachten, op de grote geheimen, die in de kosmos bestaan? Dit is wel zeer belangrijk. De mens met al zijn filosofieën, met zijn zoeken naar goed, vindt op dit ogenblik een punt van aanraking met de kosmische waarden, die direkt en reëel zijn gebaseerd op de feiten en bewijzen van zijn eigen wereld.

Zeker, het geheel andere karakter van de maatschappij zal deze nieuwe mens eenzelviger maken dan de doorsnee mens op dit moment is. Hij zal zich minder spitsen op het nieuws en meer belang stellen in meer abstrakte gegevens. Dit maakt echter niet veel uit. Wanneer deze mens de geheimen krachten van de natuur ontdekt, wanneer het hem over, laat ons zeggen 150 jaren gegeven is, om andere planeten te doen onderzoeken, - ik kan niet aannemen, dat dit door de mens zelf in groot getal zal gebeuren en meen dat dit hoofdzakelijk zal geschieden door automaten, die door de mens worden afgesteld en met bepaalde instructies worden uitgezonden, - wanneer hij ontdekt, dat ook elders in het Al dezelfde wetten en regels gelden, zou een dergelijk mens dan niet heel dicht moeten komen bij een begrip van de kosmische wetten? Deze kosmische wetten, vrienden, zijn het belangrijkste, wat er voor ons bestaat.

De kosmische achtergrond van het: "Heb uw naasten lief gelijk uzelf", waarover ook in de vorige bijeenkomst werd gesproken, is uiteindelijk niet belangrijk, omdat het nu toevallig een religieuze wet is. Zij is belangrijk, omdat het een werkelijke wet is. Zonder naastenliefde kun je niets bereiken op de wereld. Je kunt als mens alleen niet verder komen. Zo zal men dan honderden wetten en voorschriften, ja, betogen uit de verre oudheid leren zien, niet meer als geheimzinnig, vol mystiek en zonder begrijpelijke basis, maar als een feitelijke wet en noodzaak, reeds veel vroeger op geheimzinnige wijze door sommige mensen erkend en thans ook wetenschappelijk als juist bewezen. Is dit eenmaal een feit, dan blijft er geen plaats meer voor een grote godsdienststrijd. Dan is er ook geen plaats meer voor een eenzijdig denken. Dan moet je het geheel waarop je gehele leven op drijft, - ondanks techniek en automatische machines - aanvaarden.

Technisch zijn er nog veel meer mogelijkheden. Zo is men op ogenblik - wij hebben dit reeds jaren geleden voorspeld - bezig met proeven, die er op gericht zijn een magnetische straling te bereiken die in feite gelijk komt aan het bestaan van een magnetische pool zonder tegendeel. Dus een Noordpool zonder Zuidpool, of omgekeerd. Dit is een mogelijkheid, die men tot voor zeer kort betwijfelde, maar thans, dank zij enkele vergissingen tijdens andere proefnemingen, meent te kunnen ontdekken. Het vinden hiervan zou een reeks van mogelijkheden in verband met de zwaartekracht betekenen, het vinden van vele mogelijkheden van voortbeweging binnen een bepaald krachtlijnenstelsel, enz. Voortbeweging bv., binnen het eigen krachtveld der aarde, of binnen kunstmatig geschapen velden, uitgestraald door werken die, evenals tegenwoordig de radio, krachtvelden uitstralen, waarbinnen het binnen het vliegtuig geschapen eigen magnetisch veld zich dan op bepaalde wijze gedraagt. Het is zeker niet mijn bedoeling hier de nadruk te gaan leggen, op landingen van de mannetjes van Mars, of iets dergelijks. Ook dit kan belangrijk zijn, maar op een andere wijze dan het tot nu toe besprokene. Voorlopig kunnen wij zeggen, dat het belangrijkste, wat op het ogenblik voor de mens kan bestaan de wetenschap is, dat heel zijn leven en bestaan afhankelijk is van krachten, die niet slechts voor de mens, maar voor al het geschapene gelijkelijk bestaan.

Zeer belangrijk voor de mens is het ook - en dat ligt niet zo heel ver meer af, - dat hij het wetenschappelijk bewijs zal vinden voor een voortbestaan na de dood. Op het ogenblik is men bezig te zoeken naar bewijzen voor het bestaan van reïncarnatie. Dit onderzoek heeft, helaas, veel opzien gebaard. Sommigen onder u hebben misschien wel gehoord, hoe bv., in de Verenigde Staten op het ogenblik het publiek daarvan zelfs een soort rage, een mode, heeft gemaakt. Hierdoor wordt deze mogelijkheid op het ogenblik maar al te vaak in de sfeer van het belachelijke getrokken. De wereld is voor een ernstig onderzoek nog niet rijp. Gelijktijdig is men thans bezig instrumenten te ontwerpen, die in staat zijn vast te stellen, of er bij de verklaringen, bv., onder hypnose, van werkelijkheid, of van fantasie sprake is. Dit is wel zeer belangrijk.

Stel u zich eens voor, dat u onder hypnose vertelt, dat u een incarnatie bent van Karel de Grote, of van Maria Stuart. U vertelt dan precies, hoe dat alles vroeger was en vertelt ook precies, hoe u geleefd hebt. In grote lijnen zal dat misschien aardig kloppen, maar toch zien wij overal kleine verschillen. Liegt u nu, of spreekt u de zuivere waarheid? Dit zou nooit vast te stellen zijn, zonder

de nieuwste ontdekkingen en methoden van de dieptepsychologie. Volgens de nieuwste experimenten kan men de verschillende fasen van het onderbewustzijn scheiden. Men tracht nu instrumenten te vervaardigen, waarmee de hersenactiviteit zodanig kan worden gemeten, dat men ongeveer kan aantonen, op wetenschappelijk verantwoorde wijze, waar bepaalde gedachtenimpulsen vandaan komen. Hierdoor kan met betrekkelijk grote zekerheid later worden vastgesteld, waar onderbewuste herinneringen waanvoorstelling zijn en waar de diepere impulsen aan het woord zijn. Dergelijke bewijzen zullen voor deze wereld heel veel te betekenen krijgen, daar zij een radicale wijziging tot stand zullen brengen in vele godsdienstige opvattingen en vormen. Daarnaast zullen dergelijke bewijzen menig bijgeloof doen uitsterven. De mens zal dan meer afstand kunnen winnen t.o.v. het persoonlijk element, dat zowel bij esoterie als godsdienst en spiritisme zo vaak en zo sterk naar voren komt. Men zal gaan begrijpen, dat deze persoonlijke elementen in verhouding zeer klein zijn en niet vastliggen in de eeuwigheid, dat deze niet tot het wetenschappelijk belangrijke, tot de realiteit behoren.

Het vele echter, dat dan vast komt te staan, zal voor die mens zo veel betekenen, dat hij meer en meer op een geestelijk peil zal gaan leven en streven. Hij zal zich meer en meer gaan baseren op de geestelijke wetten. Kunt u aanvoelen, hoe belangrijk juist dit alles voor de bewustwording is? Toch zijn deze punten nog lang niet alles. Er gaat nog veel meer gebeuren. Zeker, het heeft nog wel de tijd. Onder u zijn er velen, die zelfs het begin van de door mij aangekondigde veranderingen niet zullen zien. Maar al zult u het dan niet op deze wereld meemaken, de aarde draait verder en de mensheid leeft verder.

Er komt een ogenblik, dat de mens, voor het eerst sinds de oude magiërstam van het oude Atlantis zich verspreidde, levenswaarden zal herontdekken, die op het ogenblik voor het grootste gedeelte nog worden aangezien voor werkingen van de luchtelektrische (alle elektrische verschijnselen die zich in de dampkring afspelen; Red). De belangrijkheid van de luchtelektrische verhoudingen voor het welzijn van de mensheid en zijn reacties op wijzigingen daarvan, zijn op het ogenblik al betrekkelijk algemeen bekend. Maar dan zal men - daarmee ten dele de stellingen der oude astrologen bewijzende, ten dele stellingen, die zij hadden opgebouwd wrakende - bewijzen, dat kosmische krachten een bepaalde tendens op aarde kunnen veroorzaken en deze een soms beheersende invloed kan betekenen voor het leven van de mensen.

Nog belangrijker: de mens zal leren begrijpen, dat men soms, gedragen door deze invloeden, ver boven het aardse denken en leven uit kan stijgen. Wij mogen niet verwachten, dat in de toekomst alle mensen helderzienden zullen zijn. Dat zij allen een bewust contact zullen hebben met andere sferen. Om dit mogelijk te maken zou de mensheid nog ongeveer een miljoen jaren ouder moeten worden, of plotseling moeten muteren. Een dergelijke mutatie zal echter over het algemeen uit nood voorkomen onder invloed van de omstandigheden. De mogelijkheid bestaat natuurlijk, zelfs in de naaste toekomst. Ik houd ze echter niet voor groot.

Wanneer de mens echter in de techniek een aanvulling kan vinden op zijn eigen tekorten op dit gebied, dan zal men steeds meer streven om te leven naar het goede. Juist het weten omtrent een voortgezet bestaan, waarin men bepaalde toestanden en condities wetenschappelijk aanneembaar kan maken en vaststellen - ook al begrijpt men de consequenties van het vastgestelde niet geheel, - zal zeker leiden tot een zich meer en meer richten op een zelfgekozen geestelijk doel, waaraan men het leven grotendeels, of geheel, dienstbaar maakt.

Een wereld, die onder dergelijke omstandigheden leeft, zal op de duur zeer veel van de nu nog stoffelijk bestaande normen van zich moeten af gaan werpen. Een dergelijke wereld zal er op den duur toe komen haar geautomatiseerde industrieën, haar methoden van voedselverbouwen - dit zal nog heel wat verder gaan dan hydroponische cultures (verbouwen op basis van water; Red.) en uiteindelijk worden tot het vervaardigen van organische stoffen langs kunstmatige weg uit de zogenaamde anorganische stoffen - in de dienst van een beschouwend leven te stellen. Wij kunnen dan ook wel aannemen dat - is dit punt bereikt - de mensheid door haar geestelijk streven en haar onverschilligheid voor stoffelijke waarden, de technische vooruitgang langere tijd stop zal zetten. Gedurende deze periode zal zij echter m.i. de geestelijke impulsen vinden, die het haar later mogelijk zullen maken om de wereld geestelijk en stoffelijk-technisch op een zodanig peil te brengen, dat er van een scheiding tussen sfeer en wereld, zoals deze nu bestaat, op de duur geen sprake meer is.

Vindt u mij misschien een beetje fantastisch? In uw ogen moet ik dat wel zijn, u ziet de mogelijkheden niet zoals wij die kunnen zien. U ziet ook niet, zoals wij, hoezeer het aankomt op die paar jaren van heden. Wanneer men eenmaal 1990 schrijft en de wereld draait nog, mijn vrienden, dan garandeer ik u, dat al wat ik nu hier heb gezegd over technische en geestelijke

mogelijkheden, met 90% waar zal worden. Dan kan het haast niet anders meer, vrienden. Het hangt alles af van deze tijd, waarin u leeft, van die paar jaren in de toekomst. Een beeld als ik u toonde, is het waard om er voor te vechten.

Het is zeker een wereld, die stellingen zal aanvaarden, die op het ogenblik nog worden verworpen. Wij zien bv. in de toekomst een zeer bewust bepalen van het aantal kinderen dat een gezin voort zal brengen. Iets, wat men op het ogenblik slechts wijfelend hier en daar door de vingers meent te kunnen zien. In sommige gebieden zal men zelfs tot een sterke beperking van het aantal geboorten overgaan. Men zal op dit gebied maatregelen aanvaarden die nu nog door veel groepen hartstochtelijk worden bestreden. Ook voorzie ik in de toekomst een scherpere scheiding tussen de verschillende rassen, dan op het ogenblik aanvaardbaar lijkt. Op veel punten te minste. Een dergelijke scheiding zal echter niet voortkomen uit de overtuiging, dat de een meer waard is dan de ander, maar uit het begrip voor de verschillen in genetische waarden tussen het ene en het andere ras. Men zal begrijpen, dat het juist hierdoor beter is, dat deze rassen, elkaar steunende waar het nodig is, naast elkaar verder te gaan, dan door een voortdurende vermenging een eenheidsras te vormen. De laatste mogelijkheid wordt door sommigen onder ons, in onze Orde dus, als begerenswaardig gezien.

Ik voor mij deel die mening niet. Ik geloof niet aan een wereld zonder verschillen, evenmin als ik geloof aan een wereld die geheel zonder strijd zal zijn. Dan is de waarde van de wereld weg. De nieuwe wereld met de nieuwe mens zal, zover ik dit kan overzien dan ook strijd genoeg kennen, maar op een heel ander gebied dan dit op het ogenblik het geval is. Geen dagelijkse strijd om het bestaan meer, zoals u die kent. Daarvoor in de plaats echter een vaak veel zwaardere geestelijke strijd. Geen strijd misschien meer over goed en kwaad, omdat de opvattingen hierover veel ruimer zullen worden. Geen dwaze mode modebegrippen meer, die de wereld soms haast dwingend schijnen te moeten regeren. Hiervoor in de plaats zal een vergaande aanpassing van kleding en gebruiken aan eigen behoeften en gemak komen. Daar tegenover komt een veel zwaardere innerlijke strijd, door een veel groter begrip van verantwoordelijkheid bij elke daad tegenover de gemeenschap.

Degenen, die een Bellamy'yaanse maatschappij voorstaan (volgens de denkbeelden van Bellamy; Red.), zullen moeten ontdekken, dat het verdrijven van de handel uit deze wereld - altans voorlopig - een utopie is. Het servicesysteem, dat in de loop der tijden door de handelaren is opgebouwd, vergroeide zó sterk met elke vorm van beschaving, dat zelfs de Eskimo's niet meer buiten deze diensten kunnen. En dat wil heel wat zeggen. Ook voor hen betekent de trader, de handelaar, met zijn handelsposten en zijn handelstochten naar het Noorden in de daarvoor geschikte jaargetijden een noodzakelijke aanvulling van hun eigen producten.

Een kopen op monster is voor de groothandel een aanvaarde praktijk. Maar de eenvoudige koper zal men dit zo snel niet aan kunnen praten. De detailhandel blijft dus wel bestaan, ofschoon zij in de loop der tijden natuurlijk van karakter zal gaan veranderen. Op het ogenblik bestaat voor de handelaar in de eerste plaats de verantwoording tegenover eigen zaak, tegenover zichzelf. Hij tracht met behoud van zijn goede naam zomogelijk een redelijke, of zelfs meer dan redelijke winst te maken. Later verandert dit. De eerste vraag van de handelaar wordt dan: Hoe kan ik mijn medemens dienen en mijn eigen functie bevestigen binnen de maatschappij? Want wanneer ik in de maatschappij geen verbetering, een voordeel voor de mensheid als zodanig beteken, heeft mijn bestaan reden noch waarde.

Dit voorbeeld zal u tonen, mijn vrienden, hoe groot de te verwachten verandering is. Wanneer er overvloed is van al wat men verlangt, is van begeerlijkheid en strijd op sociale basis praktisch geen sprake meer. Er komen andere waarderungen voor in de plaats. Eerzucht alleen is echter niet een voldoende aansporing in een wereld, die geen behoeften meer kent.

Een wereld, die zó leeft, moet een visioen zien van iets, dat ver weg ligt en alle offers waard lijkt. Iets, waar je onbeperkt heen kunt blijven streven, het steeds meer benaderend en toch het steeds weer iets voor je zien wegwijken. Iets dergelijks kan de materie niet bieden, omdat de materie, zoals u die kent, in haar vormen en mogelijkheden eindig is. De hogere sferen van de geest echter, die niet aan vorm gebonden zijn, waarin het beleven niet is geperst in een keurslijf van vaste waarden en regels, maar de geest een volledig beleven te allen tijde kan kennen, zich uitend in factoren, - die tenauwernood beschreven en aangeduid kunnen worden dan door te spreken over klank en licht, - bieden meer. Het leven van deze sferen zal een doel bieden, dat de mensheid steeds na kan streven, waar vanuit het standpunt van de mens alles in de wereld en het gekende als dienstbaar aan kan worden gemaakt.

U zult zich afvragen, wat er dan met de godsdiensten zal gebeuren. Stelt u zich niet voor, dat de

godsdiensten ten onder zullen gaan. Een godsdienst is meer dan alleen maar een vorm van beleven en een geloof. Een godsdienst is een deel van de sociale samenleving. Wij kunnen persoonlijk misschien de banden van een kerk, van een dergelijk genootschap misschien verwerpen, maar wij moeten goed begrijpen, dat anderen deze banden juist als een steun ervaren. Dat zij behoefte hebben aan adviezen, die juist in een bepaalde voor hen aanvaardbare tendens en richting worden gegeven. Naarmate de wetenschap bloeit, naarmate door het leven en denken het begripsvermogen van de doorsneemers stijgt, zullen de kerken meer en meer hun uiterlijk kleeft afwerpen. De kern zal meer naar voren komen.

De kern, die - al wordt dat al te vaak niet beseft, soms zelfs door degenen, die leraren en het geloof verkondigen - een esoterische leer is en zich tot dezelfde hoge sferen wendt, waarover wij als doel van het leven zo-even reeds mochten spreken. De kerken blijven bestaan, maar naast hun leer bieden zij in de eerste plaats een band tussen de gelijkdenkenden. Dit hebben wij allen nodig. U zoals u samen bent, kunt ook niet op uzelf spiritualist zijn en deze beschouwing alleen, zonder medestanders, ervaren, uitdragen en beleven. Dit is slechts mogelijk als groep, als een groot aantal kleine groepjes naast elkaar desnoods. Maar er moet een band zijn, al bestaat die dan slechts uit gelijk gerichte gedachten. Er moet een doel zijn, dat u met meerderen ongeveer gelijk ziet. Juist dit zal de reden zijn, dat de kerken blijven voortbestaan en hen maken tot instrumenten van de waarheid, ofschoon zij op het ogenblik nog in menig opzicht falen.

Wanneer de kerken eenmaal zo ver zijn gekomen, vrienden, moet u niet denken, dat wij nog kleinere groepen, zoals deze, zullen trachten te stichten. Dan is dat niet meer nodig, want dan bestaat er voor u een weg om met ons in contact te komen, wanneer dat nodig is. Dan bestaat er ook voor u een weg, die u vrij - volgens uw persoonlijke behoeften en inzichten - op doet gaan tot het hoogste bewustzijn, dat er voor u bereikbaar is. Dan zijn wij niet meer nodig. Dan hebben wij weer een andere taak. Want ik geloof niet dat er in het Al ook maar één ogenblik is, dat een naar bewustzijn strevende geest werkeloos hoeft te zijn. Dus geen noodzaak om overbrugging en steun te geven aan de arme geesten, die door de bewustwording van de mensheid hun werkzaamheden op aarde hebben moeten staken. Integendeel! Uiteindelijk volgt er zelfs een versterking van deze geesten en van deze sferen juist uit deze bewust geworden mensheid, waardoor nieuwere en zwaardere taken zullen kunnen worden volbracht.

Op het ogenblik zijn wij hier samen met - ik gis er maar naar - ongeveer 60 à 70 mensen. Daarnaast zijn er hier buiten de sprekers nog - ik gis maar weer - een 170 tot 180 entiteiten. De luisteraars van andere denkrichtingen, die alleen maar uit belangstelling eens tegenwoordig zijn, of als waarnemer fungeren, reken ik hier niet mee. Wanneer wij nu eens nagaan, hoe velen van ons allen hier aanwezig, er in staat zijn om alleen, zonder steun, een vormloze zuivere geestelijke sfeer te bereiken, dan zijn het er misschien in totaal 20, bij U misschien 3, bij ons 16 of 17. Dat is weinig. Wanneer wij geholpen worden, kunnen wij veel. U, wanneer u geholpen wordt, wij, wanneer wij geholpen worden, kunnen zó ver en misschien zelfs verder gaan.

Maar we moeten leren ook uit eigen kracht zó ver te stijgen. Zó ver kunnen wij slechts echter komen, wanneer wij ter bewustwording voortdurend samenwerken. En deze samenwerking zie ik vrienden als een van de kenmerkende verschijnselen van de toekomst. Ik zie juist deze samenwerking als de basis, waarop ook de toekomstige maatschappij van de mensen in geestelijk, morele en sociale vorm berusten zal.

Daarnaast zullen wij de torende opbouw der techniek zien. De wetenschap zal tot een beheersen komen van alle factoren, die de mens op het ogenblik nog zo vaak tegen eigen wil zo snel van deze aarde heen doet gaan. Een geneeskunde, die, uiteindelijk lerende de kosmische krachten op de juiste wijze te hanteren, in staat is zelfs degenen die in de ogen van de mensen reeds dood zijn, het leven terug te geven, zo de geest een verbinding met dit lichaam nog verlangt.

De dokters zullen leren met een betrekkelijk universeel trillingsmiddel alle ziektekiemen te doden, beter dan een middel als penicilline dat ooit kan doen. Er komen mogelijkheden tot verbeteringen aan menselijke organen en weefsels, die de huidige bloed- en weefselbanken maken tot onvolmaakte hulpmiddelen van een kinderachtige techniek. Men zal leren enkele cellen van het eigen weefsel een vermeerderingsstimulus te geven, zodat na enkel uren, na de terugbrenging van de cellen in het moederweefsel, een wond, een gebrekkig orgaan, eenvoudig geheel door dit geregenereerde eigen weefsel wordt aangevuld, of zelfs vervangen.

Men zal zelfs leren om ook zonder inspuiting van levende cellen een regeneratie van elk orgaan in het lichaam of van het totaal van de cellen tot stand te brengen. Er komen op dit gebied mogelijkheden, waar u op het ogenblik niet eens op zou kunnen komen. Het aardse leven van de mens zal op de duur gemakkelijk een duur van 160 - 170 jaren kunnen bereiken en wel al binnen

250 jaren. Al voordien zal men spreken over deze grootste levensmogelijkheid en zal de gemiddelde levensverwachting rond de 120 jaren liggen.

Er zijn er hier in de zaal bij, die denken: "Was het al vast maar zover". Helaas, zover is het nog niet, maar dit zijn mogelijkheden, vrienden, die ook voor u betekenis hebben, want u zult deze wereld wel gaan verlaten, maar u komt nog terug. Misschien komt u nog terug, zoals wij, om de stofmens te helpen. Misschien zult u ook genoopt zijn weer een stoffelijke vorm aan te nemen. In ieder geval bent u door de dood niet afgesneden van het lot van de wereld en hebben deze dingen zo ook voor u betekenis. Denkt u eens, wat het voor een mens zal betekenen, wanneer hij 20,30 jaren meer heeft on actief te leven, om te leren, te denken en te onderzoeken. Beeldt u in wat het inhoudt, i.p.v. zoals nu op 70 à 80-jarige leeftijd te bemerken, dat je oud wordt, om te kunnen zeggen: Ik ben nu 100 jaar en heb mijn taak voor de gemeenschap geheel vervuld, nu kan ik mij werpen op al wat voor mijzelf belangrijk is in de Schepping. Dat is ook een aspect, vrienden, dat in de toekomst tot werkelijkheid wordt.

Maar er is meer, veel meer. Ik zou u kunnen gaan vertellen, hoe men op de duur de zeeën zal knechten en zal leren het weer in de gehele troposfeer redelijk te beheersen. Ik zou u kunnen vertellen over de raketten, die men zal uitzenden, en beschrijven, hoe zij eerst de maan zullen omcirkelen en daarna Mars en Venus bezoeken. Ik zou kunnen beschrijven, hoe en waarom men er eens toe zal komen in het Al (heelal; Red.) bepaalde instrumentaria op te bouwen en de raadselen zal trachten te ontsluiten van signalen, die uit grote verten, - soms zelfs over ongetelde lichtjaren, originerende uit andere nevelstelsels, - dit zonnestelsel beroeren.

Ik kan u dit wel alles uitvoerig gaan vertellen, maar uiteindelijk heeft het weinig waarde. Want de werkelijke toekomst ligt binnen de mens. Al deze verschijnselen zijn maar van ondergeschikt belang. De ware toekomst ligt in de mens, Wanneer hij in deze jaren het aandurft om geestelijke waarden boven het materiële te stellen, wanneer hij leert in deze tijd zijn verantwoordelijkheid tegen de wereld zwaarder te laten wegen dan eigenbelang, zal de mens zich dit alles en meer nog zelf kunnen schenken. De mens zal dit alles kunnen bereiken, wanneer hij nog een paar jaren bestand zal blijken te zijn tegen de mogelijkheden van wat kapitaalverlies en de mogelijkheid om in een politieke strijd zo nu en dan iets zeer onaangenaams te moeten slikken. Nog een paar kleine beproevingen wachten de mens, dan ligt er een toekomst open vol van gouden mogelijkheden. Deze tijd, waarin u leeft, is zo slecht nog niet. En wanneer u haar kosmische betekenis voor mens en (het) Al beschouwt, zult u bevinden, dat zij het beleven meer dan waard is.

In het leven van de boer zijn er maar twee werkelijk belangrijke tijden: de tijd, dat hij zaait en de tijd dat hij oogst. Al het ander is arbeid, die uit deze belangrijke fasen voortvloeit zonder meer. Wel, mijn vrienden, op het ogenblik wordt op uw wereld de oogst van het verleden binnen gehaald, maar gelijktijdig wordt het zaad uitgestrooid voor de toekomst.

Dit is de tijd, dat de geest over de akkers van de aarde gaat en het zaad van de toekomstige mensheid met nieuw bewustzijn en groter geestelijk vermogen wil uitzaaien. Het ligt aan u, of u deze gaven zult aanvaarden voor het nageslacht, of deze voor u en alle mensheid zult verwerpen. De mogelijkheden van de toekomst zijn groots, fantastisch en onvoorstelbaar. Wat ik u vertelde kan in uw ogen nu wel een sprookje zijn, maar dit sprookje wordt waar. En meer. Want er liggen in de toekomst mogelijkheden, die ik maar niet eens naar voren breng, omdat ik ervan verzekerd ben, dat u mij dan voor een grote leugenaar zult houden. De stroming van deze toekomst leeft reeds op het ogenblik. Al enkele jaren bereiken haar kiemen deze wereld.

Het ligt aan u, aan uw geestelijke instelling, aan de wijze waarop u helpt uw wereld en uw omgeving op te bouwen, aan de wijze, waarop u helpt om haat en vooroordeel uit de wereld te verdrijven, of de rijke oogst van een gouden toekomst de mensheid wacht, of dat zij zichzelf deze zal ontnemen door in domheid en eigenwaan de grote gaven die worden geboden te misbruiken en te verwerpen.

Hoe ik daarover denk? Ik heb vertrouwen in de mensen. U hebt daarvan misschien niet zoveel als ik. Ik ken veel mensen die geen vertrouwen in de mensheid hebben. Maar wanneer ik dezen zie, vraag ik mij steeds weer af: is hier nu sprake van een gebrek aan zelfkennis, of is het een gebrek aan werkelijkheidszin. Want de mens is niet slecht, vrienden. Hij is niet alleen maar egoïstisch in de slechtste zin van het woord. De mensheid is alleen maar wat geestelijk versuft. Ingeslapen. Zij heeft teveel zich laten leiden door krachten die - suggestief werkende op de mensheid, - de mens een deel van het zelfstandig denken tijdelijk ontnomen hebben. Maar indien wij de haat, die als een vernietigend gif over deze toekomst wordt uitgezaaid, in de kern kunnen vernietigen, wanneer wij in de plaats van de fantastische zelfzucht, eigenwaan en bekrompenheid, die men de

wereld op het ogenblik in wil pompen, een openstaan voor het goede in alle wereld en alle mensen stellen, dan móét het goede winnen. Dat kan niet anders.

Een enkele mens die vol goede wil tracht eigen geestelijk bewustzijn met de daad uit te dragen, kan het denken en leven van een hele stad uiteindelijk veranderen. O, men merkt daar zelf niet al te veel van. Dat geef ik toe. Maar dat is ook logisch. U bemerkt er niets van, wanneer uw vriendelijke groet een mens weer blij verder heeft doen gaan. U kunt moeilijk nagaan, dat het negeren van een aangedaan onrecht, of belediging, voor een ander iets betekent, waardoor hij eerst misschien woedend wordt, om zich dan af te gaan vragen: "Wat heb ik eigenlijk gedaan?" Dat bemerkt u niet, u kunt niet aan de buitenkant zien wat er zich innerlijk bij anderen afspeelt. Daarom lijkt het zo nutteloos goed te willen zijn in deze wereld van u.

Je bent geneigd te zeggen: "Ach, voor mij een ander. Laten wij maar net doen als iedereen en trachten er van te nemen, wat wij maar nemen kunnen." Maar ik garandeer u, dat, wanneer u ten goede leeft, vrienden, al hetgeen ik u hier heb weergegeven niet alleen maar een droom, een fantasie is, maar een werkelijkheid, die u - geestelijk of stoffelijk - geheel of gedeeltelijk mede zult mogen beleven. Een tijd waaraan u mee uw vreugde zult hebben en, zodra de tijd tot oogsten weer komt, er ook zelf de vruchten mee van zult mogen en kunnen plukken.

Hiermee is mijn betoog ten einde dan en wens ik u allen een goedenavond.

DE INSECTENVOLKEREN

Goedenavond vrienden,

Het tweede onderwerp wordt door u zelf vastgesteld. Wilt u mij dit thans opgeven?

Vraag: Er zijn twee onderwerpen. Het eerste luidt: Kelten, Druïden en hun Goden. Het tweede: Kunt U iets vertellen over de insectenvolken i.v.m. het atoom?

Beide onderwerpen brengen dan wel van de toekomst opeens terug naar een ver verleden. Ik zal van beiden een deel nemen. Laat mij eerst dan iets vertellen over: De insectenvolkeren.

In de oudheid waren veel insecten, ofschoon in eigenschappen niet sterk verschillende van de huidige termieten, bijen en mieren, en georganiseerd in een sociale eenheid met minder sterke bindingen, dan wij thans in de genoemde volkeren kunnen vinden. Anderzijds waren deze insecten aanmerkelijk veel groter dan de nu bekende vormen, daar zij geheel waren aangepast aan de toestanden die in een ver verleden op de wereld bestonden.

Dit betekent, dat deze insecten inderdaad vermogens konden ontwikkelen, bezitten, die opmerkelijk waren, mits zij voor die ontwikkeling ook met een voldoende verstand waren begaafd. Nu kunt u zelfs in deze dagen, nog vaststellen, dat de mieren, de bijen, de termieten, evenals sommige andere lagere volkjes, er allen een zekere taal op na houden. Deze taal nu blijkt in veel gevallen te worden uitgedrukt in meetkundige patronen en waarden. Wanneer wij ons de moeite getroosten om bv. de taal van de bij te ontleden, dan blijkt ons dat haar private taal - gebruikt bij het verkeer van individu tot individu - bestaat uit ritmische aanrakingen. Deze ritmen blijken, indien wij ze ontleden, voor veel begrippen getallen te stellen. Tussen deze getallen zijn meetkundige relaties aan te wijzen, waarbij bepaalde begrippen in verschillende sterkten en met bijkomende bepalingen verrijkt, zelfs rekenkundige reeksen blijken te vormen.

De taal voor de gemeenschap wordt door de mens wel de dans van de bij genoemd. Wanneer wij ons de moeite getroosten ook deze te ontleden, dan blijkt ons, dat zij ten opzichte van de pool van de aarde voortdurend hoeken, cirkels en sinoïden beschrijft, waarbij zelfs spiraal gang, opgeloste spiraal gang en kerende spiraal gang mogelijk zijn. Dit, vrienden, wordt als uitdrukking dan weer gepaard met de persoonlijke taal, nu met heel het lichaam in het overdrevene uitgedrukt, waarbij tijdens het gaan van de mededelingsfiguur een reeks van lichaamsbewegingen tevens nader de eigen gesteldheid weergeeft. Een volkje, dat een dergelijke taal bezit, moet ongetwijfeld begrip hebben gehad - zij het dat dit misschien reeds in een ver verleden ligt - voor rekenkundige en meetkundige waarden. Een redelijk begrip van waarden maakt het ons echter mogelijk om in de meest universele zin van ontwikkeling en zekere beschaving te spreken.

Hier is wel degelijk sprake van een basiswetenschap. Deze wetenschap zal in de oudheid op andere wijze tot uiting zijn gekomen dan heden. Dit is begrijpelijk. Wij vinden verschillende

primitieve insectenvolkeren, welke gezamenlijk de eerste beschavingen en sociale samenlevingen op deze wereld vormden in symbiose met andere planten en insectenleven. Op het ogenblik zien wij nog voorbeelden daarvan bv. bij de mier, die nog in symbiose leeft met de bladluis. Hierdoor kon een specialisering optreden. Wij zien dan ook graafmieren ontstaan en tot de bouwers en mijnwerkers van hun gemeenschap worden. Oogsters en voedselverzamelaarsters zijn in deze dagen vliegende insecten. Ook heden ten dage zien wij nog bepaalde (insecten) volkeren, of delen van volkeren, vleugels voortbrengen en gebruiken gedurende korte tijd. Er is in deze maatschappij sprake van een scherp gescheiden zijn van de stammen, ook wanneer zij met andere volken samnleven. Zij beschikken in deze samenlevingen over het algemeen over waarden, die sedert die tijd verloren zijn gegaan.

Wij zien in deze eerste tijd bv. sommigen een kunstmatige pantsering van zwakke delen gebruiken, die eerst later geheel door het produkt (van de) natuurlijke ontwikkeling werd gegeven. Hoofdzakelijk geschiedde dit bij de wachtposten en ordebewakers. Er is sprake van voldoende genetische kennis om de eigenschappen en het geslacht van een uit het ei groeiend insect vooraf te bepalen. Ook thans nog zijn bv. de werksters van bijen- en mierenkolonies in staat het geslacht, dat voort zal komen uit een ei, dat qua waarde gelijk is aan elk ander ei, te bepalen door hun verzorging. Men verandert eenvoudig de condities gedurende de groeiperiode van het ei.

Ook hier, vrienden, is de basis zeker meer dan alleen maar een instinct. Ook dit gaat tē redelijk, tē overlegd om het zuiver dierlijke reacties te noemen. Ook dit wijst ons ten minste weer op een vroegere wetenschap. Wij zien een vergaande specialisering binnen de soort. Wij zien wezens geboren worden als werkster, maar ook als voorraadkelder. Er zijn n.l. soorten, die soortgenoten tot een soort levende opslagplaats maken. Wij zien ook, hoe zekere geheugenkernen worden gevormd. Dezen worden weliswaar door de mens nog niet als zodanig erkend, maar wanneer wij een mieren- of bijenkolonie beschouwen, zullen wij te allen tijde onder de hoedsters van de koningin bepaalde individuen zien wier voornaamste taak het schijnt te zijn, die koningin te betrommelen wanneer zij rust. Anderen hebben die taak alleen wanneer zij baart. Een soort massage dus.

Men realiseert zich niet dat deze "massage" tijdens de rust veelal onderricht is. Geeft men zich de moeite deze individuen langere tijd te volgen, dan zal men ontdekken dat dergelijke "hofdames" dan ook over het algemeen sterk verminderen in de nabijheid van een koningin, zodra er een tweede koningin is ontstaan. Zij begeven zich daarheen. Er zal nooit een zwermvlucht, of een bruidsvlucht van de koningin voorkomen zonder dat eerst deze "hofdames" zeer actief zijn geweest. Bij sommige mieren is het bv. de gewoonte, dat een jonge koningin na haar bruidsvlucht zoekt opgenomen te worden in een vreemd nest, daar dan de koningin van te doden en zelf de plaats daarvan in te nemen. Zij doet dit echter alleen bij nesten van een bepaald soort. Deze handelingen worden voor een deel bepaald, zelfs nu nog, door het weergeven van deze overleveringen. Zeker, er komt vooral in deze laatste tijden meer en meer ook instinct bij te pas. Maar de hoofdimpuls, die het geheel van de handeling veroorzaakt, is nog steeds in handen van de geheugenspecialisten en wordt overgeleverd. Ik hoop met deze feiten u aannemelijk te hebben gemaakt, dat er inderdaad insectenvolkeren hebben bestaan, die verstandelijke ontwikkelingen vertoonden, waardoor zij als beschavingen konden worden beschouwd. Deze insecten zijn de voorgangers van de mens.

In verhouding tot de tijd, die de mens op aarde bestaat, leven zij betrekkelijk kort. Ontwikkeling en val van deze beschavingen overbruggen gezamenlijk een periode van ten hoogste 4.000.000 jaren. De menselijke ontwikkeling, gezien van het menselijk begin tot heden, zal ongeveer een 80.000.000 jaren overbrugd hebben. Op de leeftijd van de aarde, is deze periode niet zeer belangrijk, daar wij de leeftijd van de aarde als bewuste massa kunnen stellen op een periode van ongeveer 375.000.000 jaren. Deze periode van menselijk bestaan is dus lang.

Toch was ze kort genoeg om bij hele volkeren een overlevering omtrent het gebeuren van de eerste tijden achter te laten in de vorm van legenden en overleveringen. Griekse schrijvers, waaronder Homerus, vertellen op grond daarvan over insectenvolkeren, die goud verzamelen in Azië. Op zich een schromelijke overdrijving. Maar de bronnen, waaruit de schrijver put, bewijzen ons, dat een dergelijke legende van volk tot volk is oververteld sedert oude en lang vergeten dagen. Het kabouter- en koboltenvolk, waar men o.a. in Duitsland en delen van Nederland aan geloofde, toont ons ook weer iets dergelijks. Want de wereld van die aardmannetjes blijkt in vele opzichten overeen te komen met de wereld van de mieren.

De elfen met hun gebruiken, hun wereld, doen ons in de verschillende vormen sterk denken aan vlinders, of bijen. De Japanse legenden - om eens uit een ander volk te putten - kennen ook insectenvolkeren. Bij de legenden daarover valt ons op, dat wanneer een mens intreedt in deze wereld, hij daar een weerspiegeling vindt van de menselijke wereld. Al deze overleveringen, sagen en legenden bestaan niet zonder reden. Er zijn er meer, dan in een kort betoog genoemd kunnen worden. Ik zou nog moeten spreken over het onderaardse rijk, waaraan men in delen van China en Tibet gelooft. Ik zou kunnen wijzen op het geloof aan "al-verslinders" bij sommige negerstammen, die ook in beschrijving herinneren aan zeer grote insecten. De kern van al deze verhalen is steeds weer hetzelfde: deze volkeren hebben op enigerlei wijze een overlevering behouden, waarin insecten, of op insecten gelijkende wezens als beschaving, vaak als machtige beschaving, of als een soort Goden optraden.

Ik kan nu nog veel gaan vertellen over alles wat er in deze oude beschaving bv. als ontwikkeling plaats vond. Naar ik meen kunt u echter het best een begrijpelijk beeld verkrijgen van de mogelijkheden, wanneer u een bijenzwerm of een termietenmaatschappij in het heden als voorbeeld neemt. Een termietenstad bv., toont ons een indeling van de woon- en werkplaatsen in verschillende lagen, waar humiditeit en warmte nauwkeurig geregeld zijn, de verversing van de lucht aan de behoeften geheel is aangepast. Wij vinden bv. hospitaalafdelingen. Deze zijn zeer klein, want gewonden worden alleen dan geduld en verpleegd, wanneer zij snel weer beter zijn en zelf nog actief genoeg kunnen zijn, ook al is de activiteit tijdelijk beperkt.

Ernstiger gevallen worden eenvoudig afgemaakt. Verder vinden wij kinder- en broedkamers, gastenkamers, enz. Er is een uitgebreid systeem van ventilatie, maar ook een reeks afdelingen, die bestemd zijn voor landbouw. Er zijn bedden van zwammen, maar ook een soort van tuinen, Er zijn grote verzamelpunten, die men als kerken en zalen aan zou kunnen spreken, naast verkeersstraten en de betrekkelijk nauwe gangen, waarop vele doodlopende gangetjes uit schijnen te komen, die het best als een soort van flats, een soort van appartementen zou kunnen worden beschouwd. Dit beeld geeft reeds enig inzicht in de mogelijkheden, die een in afmetingen groter volk vroeger gekend moet hebben.

Ik wil zelfs nog verder gaan in mijn betoog door te beweren, dat veel van die vroegere volken door een te starre doorvoering van het aanvaarde levenspatroon uiteindelijk verdierlijkten en nu hun nakomelingen in deze wereld voor de mensen kenbaar zijn als mieren, bijen, wespen, enz. Het besef, het begripsvermogen van deze volken is sterk teruggebracht. In de plaats van de persoonlijkheid, die leeft binnen de gemeenschap en zo een maatschappij vormt, is een maatschappij ontstaan, die zichzelf handhaaft met misachting van alle individuele rechten en mogelijkheden van de afzonderlijke persoonlijkheden. Zo werd het volk uiteindelijk tot de werkelijke persoonlijkheid en draagt het gemeenschappelijk bewustzijn van het volk nog alle denken en bewuste reactie, zover die in de loop der tijden door de omstandigheden nog niet zelf op deze hoogste trap, werden uitgeroeid.

Ook hier kan ik weer wijzen op de voorbeelden, die het heden nog rijkelijk biedt. Neem bv., de grote vechtmieren in het gebied van de Amazone. Deze kennen niet alleen een bepaalde slagorde, maar weten deze steeds aan elke omstandigheid aan te passen en zijn in staat tot zeer lange tochten, die worden gemaakt met strategisch uitnemend ingedeelde kolonnes. Ik zou u ook kunnen wijzen op de weidemier, die ter beveiliging gangen bouwt, die voeren haar eigen woning en stallen naar de verschillende weidegronden. Deze mieren zijn dus luizenhouders.

Ik zou kunnen wijzen op de zeer kleine mieren, die als parasieten leven binnen de nesten van grotere soorten en hun eigen nauwe gangen weten aan te brengen, zodat zij kris-kras alle grotere gangen met elkaar verbinden. Maar zelfs indien dit alles uitvoerig beschouwd is, heb ik uiteindelijk nog maar weinig over mijn eigenlijke onderwerp verteld. Laten wij daarom dit onderwerp voorlopig laten rusten en nog een kort ogenblik spreken over de Kelten en hun voornaamste priesters, de druïden.

KELTEN EN DRUÏDEN

De Kelten kunnen wij kort omschrijven door te zeggen dat het een zwervend volk is, oorspronkelijk voortkomend uit een ras, dat uit het tweede Atlantische rijk stamt. Het heeft o.a. zelfs in Afrika sporen achtergelaten. Door vermenging met vele andere volkeren heeft het vele kwaliteiten verworven, en het eveneens vele oorspronkelijke eigenschappen uiteindelijk is kwijt

geraakt. Zwervende heeft dit volk een tocht rond de Middellandse Zee volbracht, waarbij het zijn invloed tot ver achter Perzië deed doordringen. Het had invloed op het Griekse, maar ook op verschillende Baltische rassen, o.a. de Hongaren, maar ook op de Basken en de Normandiërs. Het vermengde deel komt uiteindelijk ook in Engeland terecht en regeert daar een tijd lang als meester. Op de duur werd het teruggedrongen. Hun gebruiken zijn over het algemeen nog wel in overeenstemming met bepaalde Atlantische gebruiken en riten. Een voorbeeld voor het bewaren van Atlantische waarden kan u de bekende plaats Stonehenge zijn.

De daar gevonden zuilenopstelling wordt bijna geheel gelijk gevonden onder andere in de jungle van Mexico, waar kort geleden dergelijke plaatsen, enige tempels, waaronder zelfs piramide-tempels, zijn ontdekt.

Hun meest gebruikte symbool was oorspronkelijk priesterlijk. Het bestond uit de cirkel, aangevende de eeuwige rondgang van het leven, en de bijl, die symbool is van de priesterlijke macht om deze levenscirkel te onderbreken en zo de ziel vrij te maken voor het beleven van de werkelijkheid. Later gebruikt men dit symbool, waarvan de betekenis teloor is gegaan, als teken voor de macht van de druïden. Het is dan een magisch symbool. Het geeft beschutting en hulp, paalt heiligdommen af en geeft offerplaatsen aan.

De druïden, zich uit de priesterstand ontwikkelend, worden op de duur magiërs en verdrijven op de duur de werkelijke priesters geheel. Zij komen in de magie tamelijk ver, maar het gebruik, dat zij daarvan maken is niet van de beste soort. De praktijken, waartoe zij daarbij komen, zijn dan ook m.i. niet vermeldenswaard. Belangrijker lijkt het mij, dat uit de druïden bepaalde standen voortkomen als barden, artsen, raadslieden en rechters. Zo geven zij het aanzien aan de adel van de Kelten, die ook in tijden dat Ceasars legioenen in Engeland binnen drongen, nog zeer veel te betekenen had. Toen de Romeinse troepen tegen Saksen en Kelten vochten, ontmoetten zij daar ook de druïden. In een van de Romeinse geschriften over deze tijd, wordt weergegeven, hoe eens een druïde een Romein, die hem het leven had gespaard, hielp door het leven van de zoon van deze Romein voor hem te redden. Hiermee had hij zich echter in de eigen ogen geheel bevrijd van schuld en verplichting en meende daarom de volgende dag rustig een moordaanslag op de vader te kunnen doen. Andere gegevens en voorbeelden zijn in de gedenkschriften van Marcus Antonius en Julius Ceasar te vinden. Ook enkele geschiedschrijvers uit die dagen verschaffen - zij het uit de tweede hand - daarover enkele gegevens.

Wij kunnen de druïden in de laatste fasen van hun bestaan het best als volgt karakteriseren: een priesterdom, door machtswellust verworden, en zo uiteindelijk afdalend tot zwart-magische praktijken van de slechtste kwaliteit. Zij trekken echter ook goedwillende elementen tot zich, die niet ingewijd, maar met lijf en ziel aan de priesterode verbonden, de menigte mogen helpen, troosten en bijstaan, zover de eigenlijke ingewijden dit goed en dienstig achten.

Ook barden en kunstenaars behoren later vaak tot de druïden. Als genootschap vertonen de druïden zekere overeenkomst met moderne religieuze orden, daar zij naast het eigenlijke priesterschap verschillende graden van lekendeelgenootschap kennen. Ook hierdoor zijn zij vooral voor de vroegere maatschappelijke vormen van de Kelten, Saksen en Germanen, - vooral in Engeland - van zeer grote betekenis.

Ook in Ierland hebben de druïden een stempel op volk en overlevering gedrukt. Hier was echter sprake van een volk, dat, minder vermengd dan de andere Kelten, Atlantisch meer kennende en in de overleveringen een groter erfdeel uit dit oude rijk bezittende, de druïde slechts aanvaardde, indien hij allereerst leider en behoeder van zijn gemeenschap was. Zo kwam men hier tot meer wit-magische werkingen en werden vele geschriften en balladen geschapen, die later wel meer tot verhalen over roof, moord en strijd worden, maar toch in zich nog de weergave van de koningswetten van Atlantis dragen. Vandaar, dat hier het bijgeloof groter is, evenals het geloof aan geestelijke machten. Dit komt hoofdzakelijk voort uit het werk van de druïden. Het zich vasthouden aan de oude wetten belette echter de zwart-magische aspecten van de druïden in het volksleven te veel op de voorgrond te komen. Het resultaat van deze betere grondslag was, dat Ierland eerder gekerstend kon worden dan Engeland zelf.

Is ook dit voor heden voldoende? Dan zou ik voor willen stellen nu eerst te gaan pauzeren. Zo u een nadere toelichting zou verlangen op deze door mij gedeeltelijk behandelde onderwerpen en niet slechts enkele punten daarvan, volgens u een nadere toelichting behoevend, zou ik u in overweging willen geven het begeerde onderwerp een volgende maal nogmaals op te geven.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden,

Door uw grote welwillendheid aangemoedigd, waag ik het om ook deze avond de "Vragenrubriek" voor u te leiden. Het is mij echter helaas niet mogelijk om op zuiver persoonlijke vragen in te gaan.

Vraag: Indien een kind bij de geboorte een mongooltje is, wat kan daar dan de oorzaak van zijn?

Antwoord: Sta mij toe op te merken, dat ik de benaming "mongooltje" in dit geval niet erg gelukkig gekozen vind. Ik ben echter voldoende op de hoogte van wat men in het Westen hieronder wenst te verstaan om deze vraag te beantwoorden.

Een z.g. mongooltje is een kind, dat, hetzij door een genetisch voorbeschikt zijn reeds een abnormale ontwikkeling kent, dan wel een kind, dat door gebeurtenissen in de eerste maand van de zwangerschap in wezen abnormaal wordt geboren. Stoffelijk gezien kunnen wij zeggen, dat het geboren worden van een mongooltje afhankelijk is van de erfelijke eigenschappen, die in de ouders leven, ook reeds vanuit het voorgeslacht en bovendien van de processen en gebeurtenissen, die zich in de eerste maanden der zwangerschap hebben afgespeeld. Dit is echter geestelijk geen verklaring. Sta mij dus toe hier ook de geestelijke waarden en achtergronden naar voren te brengen.

Wanneer iemand wenst te incarneren voor korte tijd, waar er geen behoeften bestaan aan een gehele levenservaring en men dus ook niet een lang leven wenst te volbrengen, kan het mongooltje soms als incarnatievorm worden gekozen. Wij weten daarvan immers, dat het een kort leven heeft en toch de meest innerlijke ervaringen scherper op kan doen dan een normaal mensenkind. De eenvoud van de processen, hier mee inbegrepen denk- en geheugenprocessen, scheppen mogelijkheden, die verre uitgaan boven het normale kind zijn. Voor de geest natuurlijk. Een geest kan dus bewust deze wijze van incarneren kiezen. Ook kan een geest, zich niet bewust van de mogelijkheden, die er op dit gebied bestaan, op deze wijze incarneren. Hij zal in dat geval een frustratie ondergaan, die deze incarnatie tot een lering maakt omtrent de waarden, die in de stoffelijke wereld bestaan. Ook leert zij hierdoor veel over de voorwaarden, waaraan moet worden voldaan, wil naar een gunstige incarnatiemogelijkheid gezocht kunnen worden.

Vanuit het standpunt van de ouders kan - geestelijk gezien - worden gezegd, dat een dergelijke geboorte, wat hen betreft, ofwel voortkomt uit fouten die werden begaan vóór de huidige menselijke bestaansvorm werd aanvaard, dan wel het gevolg van fouten gedurende dit leven. Ook kan de oorzaak zijn gelegen in een geestelijke gesteldheid, waardoor het voor hen mogelijk en goed kan zijn, de geest een gelegenheid te geven, waardoor deze de noodzakelijke incarnatie op aarde aanmerkelijk kan verkorten. Het kan dus ook het gevolg zijn van de goede geestelijke kwaliteiten van de ouders. Maar meestal zal het voortkomen uit de fouten van de ouders.

Vraag: Is u iets bekend over de z.g. Big-Ben vereniging?

Antwoord: Inderdaad. Deze groep is een van de vele bewegingen, die op velerlei basis in de laatste jaren trachten de gedachtenkracht van de mens op aarde werkzaam te doen zijn ten behoeve van de vrede. De Big-Ben vereniging heeft de klok Big-Ben als een uur-symbool gekozen op een bepaald ogenblik. Wanneer deze klok slaat, - 9 uur Greenwich tijd in de avond - wordt van de leden verwacht, dat zij een kort ogenblik mediteren en bidden ten bate van de wereldvrede. Deze gedachtegang is op zichzelf niet dwaas. Zij brengt n.l. een groot aantal personen gelijktijdig, of ongeveer gelijktijdig met elkaar in harmonie met nauw omschreven gedachten en begrippen, die op deze wijze sterk op het bovenbewustzijn van de mensheid kunnen worden afgedrukt. Dit doet, zij het soms zwak, dus geregeld zijn invloeden over de gehele mensheid gelden. Als zodanig is deze vereniging dan ook zeer zeker waardevol. Zij heeft slechts één gebrek: onder de leden zijn er velen, die zich niet precies houden aan de verplichtingen, die zij op zich hebben genomen. Hierdoor kunnen zij schade berokkenen aan de bestrevingen van het geheel van de groep.

Mijn indruk is over het algemeen echter zeer gunstig, indien men als lid ook werkelijk de verplichtingen, die men op zich heeft genomen nakomt en door regelmatige meditatie over vrede, naasteliefde en verdraagzaamheid langs geestelijke weg metterdaad helpt de wereldvrede te bevorderen.

Vraag: Wat is een tovercirkel?

Antwoord: Deze vraag brengt mij in de verleiding u even bij het meest vooruitstekende deel van uw gezicht rond te voeren, want een tovercirkel, mijn vrienden, kan in vele vormen bestaan. Zo noemt men bv. een goochelaarsbeweging ook wel "de tovercirkel". Iets, wat u ongetwijfeld bekend zal zijn. Tovercirkels noemt men in verschillende landen ook wel de cirkel, die in de open lucht uitvoerende kunstenaars rond zich trokken. Het publiek mocht dan de ruimte binnen de getrokken cirkel niet betreden. Ongetwijfeld zou ik u dus zeer ver van de waarheid, die u zoekt, kunnen voeren. De tovercirkel als zodanig is een eeuwigheidssymbool, dat gelijktijdig wel wordt gebruikt om een begrenzing vast te stellen tussen werelden, die meer dimensies kennen, dan over het algemeen voor de mensen kenbaar zijn.

De tovercirkel kan op vele wijzen worden getrokken. Soms doet men dit met een enkel gebaar plus de gedachtekracht. Ondanks de naam is er dan eigenlijk meer sprake van een afscherming, waarbij men al wat er binnen de cirkel ligt tegen kwade krachten daar buiten wenst te beschermen, dan wel een binnen de cirkel bannen van kwade krachten. Deze methode werd o.a. gebruikt bij het vervaardigen van de zegels, waarmee het graf van vele vorsten in Egypte en ook wel in andere landen werd beschermd en afgesloten.

Ook vinden wij de tovercirkel als belangrijk deel bij vele bezweringen en magische procedures. Hierbij wordt zij over het algemeen niet slechts met de gedachten getrokken, doch in feite aangebracht. De lijn, die vaak met krijt wordt getrokken, moet geheel gesloten en zoveel mogelijk gelijkmatig zijn. Veelal bestrooit men de met krijt getrokken cirkel daarna nog met welriekende stoffen. Er bestaan zelfs tovercirkels, die in uw land niet erg populair zouden zijn, waar een groot deel van hun werkzame bestanddelen bestaat uit wierook, fijngemaakte knoflook en nog andere scherp riekende kruiden. Een dergelijke cirkel wordt getrokken om daarbinnen de bezworen geest op te doen treden en deze zo te verhinderen zich aan de vermogens van de magiër te onttrekken. Ofschoon zij als cirkel getrokken wordt en zichtbaar is, zal zij in feite meer een kooi betekenen die zich ook in niet geziene dimensies uit kan strekken. Zo kan zij dan dienen om een daarin bezworen geest te bannen en vast te houden tot het de magiër belooft de ban te breken. Ook gebruikt men de cirkel wel om zich tegen opdringende machten uit andere sferen te beschermen, wanneer men deze de mogelijkheid biedt zich tijdelijk op aarde te uiten.

Een geheel ander gebruik is het gebruiken van cirkelvormige gebouwen, of uit steen gemaakte cirkels, rond een plaats, waar erediensten of offerdiensten plaats zullen vinden. In dit geval wordt met stenen, of ingelegde steensoorten gewerkt. Hierin legt men dan meestal door ban en zegening versterkt, de gedachte vast, dat alle demonische en vijandige krachten voor deze cirkel terug zullen schrikken, opdat de eredienst geheel goed en foutloos zal kunnen worden volbracht. De offer- of altaarplaats is dan meestal in het brandpunt van deze cirkel gelegen.

Vraag: Wanneer wij in gesloten cirkel aanzitten, dan is er toch ook sprake van een soort tovercirkel?

Antwoord: Bij aanzitten op spiritistisch gebied? Inderdaad! Er wordt dan een cirkel gevormd, die gevormd wordt door de stromende levenskracht van de aanwezigen. Deze kracht zal culmineren, hetzij in (een) medium, ofwel (in) een z.g. dood voorwerp, dat als verbinding dient. Het gevormde krachtveld biedt aan alle harmonische krachten, die zich willen uiten, dan de mogelijkheid vanuit de cirkel tot uiting te komen. Gelijktijdig zal het onderling verband meestal een grotere veiligheid scheppen voor de aanzittenden. Gelijktijdig zien wij hier het doorgeven van krachten, het vormen van een geschikt veld en het vormen van een bescherming voor de aanzittenden.

Vraag: is tovercirkel dan geen ongunstig woord?

Antwoord: In bepaalde landen is het woord "toveren" en "tovenaar" in de plaats gekomen voor magie bedrijven en magiër. Later werden die begrippen verder verdoezeld en noemde men alleen de zwart-magiër een tovenaar, Soms verstaat men zelfs onder de term "magie" alleen het zwart-magisch werken. Later paste men het begrip "tovenaar" op iedereen toe, die iets tot stand brengt, wat een ander wel kan volgen, maar niet begrijpen kan.

Vraag: Er zijn bij de Orde sprekers, die Nederlands, gemengd met hun eigen taal spreken, zoals Prof. Elsmeier, Bill, de Amerikaan. Anderen spreken een zeer goed en zuiver Nederlands, ofschoon wij weten, dat zij uit een andere tijd en een ander land stammen. Hoe komt dit?

Antwoord: Wanneer het mij, mijn waarde vriend, erom zou gaan, mijn uitdrukking zuiver Nederlands te houden i.p.v. door het gebruik van mijn eigen accent en achtergrond, de dreigende

eentonigheid van een bijeenkomst te breken, ... dan is het ook mij mogelijk om in normaal Nederlands verder te spreken. (Bij deze woorden verdwijnt even het accent van de spreker). Daar het ons echter beter lijkt om niet alleen een verschil te maken in stijl en aard van de mededelingen, maar ook in uiterlijk taalgebruik en stemvorming, krijgt u een duidelijke indruk van de verschillende sprekers. Wij doen dit o.a. om de vermoeidheid, die bij het luisteren kan ontstaan, voor u te breken en uw aandacht sterker te boeien. U zult dus begrijpen, dat wij, die hier uit eigen wil komen krachtens deze vrije wil in staat zijn, zuiver Nederlands te spreken, indien wij bereid zijn onze eigen eigenschappen wat meer achter te stellen en de eigenschappen van het medium wat sterker naar voren te laten komen.

Wanneer wij gebruik maken van een voertuig, kunnen wij ook over de hersenen daarvan beschikken. Wanneer ik mij op het ogenblik kennelijk als een Aziaat tot u uit, dan doe ik dit, door in het medium een zeer scherpe voorstelling van mijn wezen te vormen. Hiermede bereik ik een zo goed mogelijke nabootsing van mijn vroegere wezen. Hierdoor wordt het mij ook gemakkelijker mijn eigen wijze van uiting en betogen juist weer te geven. Zou ik mij overleveren aan de uitdrukkingsgewoonten en mogelijkheden van het medium, dan zou diens spraakgebruik sterk op de voorgrond komen. Zo zou dan niet de weergave, maar slechts de inhoud van het gesprokene door mij worden gesuggereerd.

Indien ik iets mag zeggen over onze vriend Elsmeier, dan wil ik opmerken, dat deze niet alleen zijn persoonlijkheid door zijn spraakgebruik uitdrukt, maar bovendien uw aandacht sterker wil boeien hierdoor. Hij meet bovendien aan zijn eigen betoog en spreektrant een grote betekenis bij in magisch-esoterische zin. Hierdoor is het z.i. alleen mogelijk, dat hetgeen hij brengt uiteindelijk geheel, of geheel niet begrepen wordt. Zou hij alleen doorgeven door middel van het medium, dan zou er misschien meer worden begrepen, maar zeker ook meer verkeerd worden verstaan. Hij wenst dit juist te voorkomen. Deze laatste uitleg gaf ik natuurlijk alleen voor degenen die in hem geïnteresseerd zijn.

Vraag: Kunt u ook een taal spreken, die niet beheerst wordt door het medium?

Antwoord: Dit is inderdaad mogelijk. Maar het heeft bezwaren, daar ik dan elke klankvorming geheel uit het klank- herinneringsvermogen op moet bouwen. Indien men, zoals ik, niet geoefend is in deze methode van werken, betekent dit, dat men slechts stamelend en niet foutloos deze taal kan spreken.

Vraag: Stel, dat u Hollander bent en u zich in een Chinese omgeving kenbaar wilt maken. Gaat dat dan zonder moeite?

Antwoord: Wanneer ik een voertuig vindt, zeer zeker. Alleen meen ik, dat, indien ik door het medium zou trachten mijn Hollandse persoonlijkheid uit te drukken mijn toehoorders mij zeer cru en abrupt zouden vinden. De mogelijkheid tot uitdrukking bestaat echter geheel, want in de geest gebruiken wij de universele taal van de gedachten. De gedachten kunnen wij weergeven, zonder dat zij met een woord of klankbeeld geassocieerd behoeven te zijn. Elke gedachte wordt dan binnen de hersenen van de mens met die gedachten en beeldherinneringen geassocieerd, die binnen zijn omgeving en ervaringen passen. Zo zal de mens dus in de meeste gevallen voor ons werken als een haast feilloze vertaalmachine.

Vraag: Maar de wijsheid dan? Daar speelt het intellect van het medium toch ook een rol bij?

Antwoord: In zekere zin. Wanneer het medium een redelijke intellectuele ondergrond heeft, zal het uitdrukken van diepe gedachten eenvoudiger en juister kunnen gebeuren. Zo mogelijk prefereer ik zelf een redelijke filosofische ondergrond. Indien ik een diepe gedachte door een minder ontwikkeld medium moet doorgeven, dan zal mij dit meer moeite kosten en de weergave van hetgeen ik zeggen wil zal bovendien minder zuiver zijn. Dit wil echter niet zeggen, dat de waarde van wat ik wil zeggen, geheel verloren zal gaan. Wel zal de indruk, die ik op iemand kan maken, waarschijnlijk aanmerkelijk minder zijn.

Vraag: Indien een medium in trance dezelfde fouten maakt, die het ook in het dagelijks leven maakt, wat is dan daarvan de oorzaak? Moeten wij het gebrachte dan afkeuren?

Antwoord: Neen. Indien een medium in trance dezelfde fouten maakt, die ook in het dagelijks spraakgebruik voorkomen, dan betekent dit meestal, dat de intelligentie, die spreekt, in zijn mogelijkheden wat beperkt is en zo voor de weergave van wat hij zeggen wil, berust op hetgeen het medium zelf zeggen en brengen kan. Daarbij houdt de spreker zich dus aan de woorden en zinswendingen, die als het ware klaar liggen binnen het wezen, waardoor hij zich uitdrukt.

Vraag: Dit kan dus zowel aan de kwaliteiten van het medium als aan de intelligentie liggen?

Antwoord: Inderdaad. Ik heb zelf iets dergelijks eens mee gemaakt. Het was in een ander land, maar ik zal het voor u trachten te vertalen. Ik wilde door een betrekkelijk ongeschoold medium uitdrukking geven aan het begrip "theïsme". Dit kwam naar buiten als "dymans probleem". "Isme" werd hier vertaald als probleemstelling, terwijl "theos" werd vervormd tot "dymans". Hier werd iets dus geheel vervormd weergegeven. Ik heb het kunnen corrigeren, maar het heeft mij betrekkelijk veel moeite gekost. Wij kunnen bij exacte betogen en vooral op wetenschappelijk gebied soms onzinnige beweringen krijgen, alleen al door een foutieve vertaling.

Zijn wij niet in staat deze in het medium te corrigeren, dan zijn wij, helaas, vaak belachelijk in de ogen van de mensen en verliezen ons gezicht. Dat is niet aangenaam. Daarom tracht ik zelf dit zoveel mogelijk te voorkomen. Er zijn entiteiten, die de mogelijkheid tot uiting vaak belangrijker vinden dan de volledige juiste weergave en aanvaarding van wat zij brengen. Dit geeft dan vaak het aanzien aan betogen, daar wij aan de ene kant vaak grote wijsheid in kunnen erkennen, maar aan de andere kant worden getroffen door veel uit het onderbewustzijn stammende onwaarschijnlijkheden.

Vraag: Maar een geest, die zich wil uiten, kan toch een instrument kiezen dat hij ook werkelijk kan bespelen?

Antwoord: Ik ben met u van mening, dat een intelligentie slechts dan een medium mag gebruiken voor het geven van belangrijke leringen en mededelingen, vooral indien voor een grotere kring bestemd, wanneer hij er eerst in is geslaagd het medium zó af te stemmen, dat hiermee inderdaad aanvaardbare resultaten kunnen worden bereikt. Er zijn echter wel zeer veel factoren, die ons het werken moeilijk kunnen maken. Wanneer wij alleen maar eens rekenen met de associaties in het onderbewustzijn. Wij hebben hier de beschikking over een medium, dat wij redelijk goed achten. Het zou nog wel veel beter kunnen, maar is toch niet onbevredigend. Wanneer u nu weet, dat sommige woorden de meest dwaze associatieve gedachten in de hersenen doen ontstaan als resultaat van een haast automatisch denkproces, dan kunt u zich misschien een beeld vormen van de moeilijkheden, waarmee wij soms te worstelen hebben. Want wij moeten deze associaties leren onderdrukken en er zorg voor dragen, dat slechts wat daarbij voor ons belangrijk kan zijn, naar buiten wordt doorgelaten.

Nu spreek ik echter nog over iemand, die wij kunnen beschouwen als een redelijk betrouwbare weergever, terwijl ons bovendien nog de mogelijkheid wordt geboden tot een vaak vergaande persoonsuitdrukking. Zelfs dit betekent dus al een reeks van moeilijkheden.

Stelt u nu eens voor, wat het dan wel moet zijn, wanneer de trancetoestand niet goed wordt beheerst. Dit kan een gebrek zijn van onze kant, maar evenzeer voorkomen uit gebrek aan vertrouwen, of andere fouten in het medium. Dan worden deze ingrepen in het onderbewustzijn steeds sterker en minder te beheersen. Zo kan het wel gebeuren, dat een medium in trance geheel uit het onderbewustzijn spreekt, omdat wij er eenvoudig geen woord tussen kunnen krijgen. Is het iets beter, dan spreekt het onderbewustzijn misschien zo nu en dan mee, afgewisseld met geestelijke impulsen. Dit is natuurlijk betreurenswaardig. Men mag nooit vergeten, dat er in veel sferen zeer velen zijn, die willen spreken, terwijl de instrumenten, die daarvoor bruikbaar zijn en voldoende opgeleid zijn, over het algemeen betrekkelijk zeldzaam zijn.

Vraag: Maar dan zal een geest toch eerst moeten onderzoeken, of zijn instrument betrouwbaar is en hij het voldoende kan beheersen?

Antwoord: Ik geef toe, dat de wijze eerst zal beproeven, vóór hij zich uit door een instrument. Maar zoals een kleine jongen het waagt om op een trom bepaalde ritmen te slaan, die een vakman eerst na zeer lange oefening in het openbaar zou durven beproeven, zo wordt menige geest door eigen enthousiasme en te weinig begrip voor de mogelijkheden en consequenties verleiden tot het te snel en in te grote kring gebruik maken van een instrument, dat hij in feite onvoldoende beheerst.

Reactie: Dank u zeer.

Spreeker: Ik ben u zeer dankbaar, dat u mij deze mogelijkheid tot uiteenzetting hebt gegeven.

Vraag: In deze Orde worden zowel mannen als vrouwen opgenomen. Is dat aan uw kant ook zo? Wij horen hier immers alleen maar mannen?

Antwoord: Pardon. U hebt alleen maar mannen herkend. Wij komen tot deze wijze van handelen wel degelijk door ervaring. U moet n.l. denken, dat het weergeven van een vrouwelijke intelligentie door dit medium, voor ons de volgende moeilijkheden met zich brengt: In de 1e plaats steekt er iets belachelijks in een man, die zich uitgesproken vrouwelijk gedraagt. In de 2e plaats bestaat er een verzet hiertegen in het medium, dat vreest belachelijk te zullen zijn. Dit zou beperking kunnen betekenen van de uitingsmogelijkheid, die sterk mede bepaald wordt door de volle en vertrouwende overgave van het lichaam aan ons. Deze redenen zijn het vooral, die ons tot onze huidige wijze van optreden hebben gebracht.

Indien het u interesseert, kan ik u wel meedelen, dat ofschoon op déze (avond) slechts één vrouw heeft gesproken, op sommige avonden het grootste deel uit vrouwen bestaat. Dit zal u minder verwonderen, wanneer u zich een oud gezegde herinnert: "Waar de man steeds streeft naar de daad, vindt de vrouw in de tong een wapen, dat zelden stille staat".

Vraag: U zei, dat het vormen van een kring bescherming betekent voor de aanzittenden. Maar indien, zoals ik uit ervaring weet, er dan ook kwade, ja, zelfs kwaadaardige geesten door kunnen komen, waar blijft dan die bescherming?

Antwoord: U verwijt mij terecht, dat ik een belangrijk punt niet heb genoemd. Bij de vraag waarover het ging, scheen het echter niet belangrijk. Ik had bij de genoemde verklaring toe moeten voegen: de instelling van de kring zelf bepaalt natuurlijk te allen tijde de eigenschappen, die zij op geestelijk gebied zal hebben. Wanneer binnen de kring dus zekere elementen schuilen, zullen zij de afstelling van de kring als geheel aanmerkelijk ten goede of ten kwade kunnen beïnvloeden. Dit zal wel degelijk mede bepalen, wat voor uitingen in deze kring tot stand kunnen komen.

Vraag: Kan dit ook niet voortkomen uit een gebrek aan harmonie?

Antwoord: Vanuit geestelijk oogpunt uit is gebrek aan harmonie te allen tijde een gebrek aan het gezamenlijk bewustzijn. Wij kunnen dan ook soms de oorzaak uitdrukken als een gebrek aan harmonie. Maar dan moeten wij daarbij wel meteen constateren, dat er desondanks uitingen naar voren kunnen treden, juist omdat elementen binnen de kring harmonisch zijn met een bepaalde sfeer. Indien een kring niet harmonisch is en dit gebrek aan harmonie in de eerste plaats te danken is aan het afgestemd zijn op stoffelijke waarden en lusten, zij juist hierdoor ook weer harmonisch zijn met verschillende van de meer chaotische sferen, die in het duister en het halfduister bestaan. De uitingen, die worden ontvangen, zullen dan ook uit deze sferen voortkomen. Indien de kring zelf hooggeestelijk is afgestemd en onderling een redelijke harmonie weet te bereiken, dan is hiermee ook elk gevaar voor het indringen van demonische krachten, juist door het gesloten zijn van de kring, waarbij ieder zo nodig over het totaal van de krachten van de kring kan beschikken, werkelijk geheel geweken. Zo zijn dan allen, die binnen de kring aanwezig zijn, dan dus geheel veilig voor elke demonisch invloed. Zelfs indien het medium dan, zoals bij sommige reddings-séances wordt gebruikt om ook de minder bewuste geest een uitingsmogelijkheid te verschaffen, zal de geest, die door afstelling met de kring harmonisch is, voortdurend eventueel optredende krachtverliezen kunnen compenseren en een afscherming vormen, waardoor een dergelijke lagere geest niet kan komen tot handelingen, die direct schadelijk zijn voor het medium, of één van de aanzittenden.

Vraag: Gezien de uiteenzettingen in het eerste gedeelte komt bij mij de volgende vraag: de mens is toch als uitdrukkingsmogelijkheid belangrijker voor de geest dan het insect. M.i. zouden zij dus geschapen moeten zijn om de menselijke vorm tot ontwikkeling te brengen. De geest moet zich toch zelf een bepaald voertuig kiezen om tot gelding te kunnen komen?

Antwoord: Sta mij toe een simpele uitdrukking te gebruiken. Wanneer u weet, dat een vlot een veilig vervoermiddel is en een pas gebouwde jonk onzeker is, zult u dan niet voor een noodzakelijk te maken tocht, het vlot verkiezen? Of om meer in uw tijd te spreken, wanneer u weet, dat u lopende ergens veilig zult aankomen, maar betwijfelt, of u dit met een knor....

bromfiets kunt doen, zult u dan niet het langzamere lopen prefereren tot de perfectie van het nieuwe voertuig u de redelijke zekerheid van aankomen geeft?

Men vergeet wel, dat de ontwikkeling van de mensheid, die tesamen reeds 80 miljoen jaren bedraagt, niet onmiddellijk de huidige mensvorm kende, of een menselijke ontwikkeling, zoals deze thans bestaat. De oudste vormen van de mens waren uitgesproken simiaans, aapachtig. Dit ook, wat hun denkcapaciteiten betrof. Wanneer u zich de moeite getroost de oudere mensensoorten na te gaan, zover dit dan mogelijk is - bv. de Pekingmens, niet de Piltdown-mens, dit was

een vervalsing -, dan kunt u alleen reeds aan de schedelbouw zien, dat hier sprake was van een heel ander soort wezen. Toch waren dit al wezens, die voor de hoogste vorm van deze aarde in aanmerking kwam. Zij trokken dus ook de meer bewuste geest ter incarnatie tot zich. Hieraan voorafgaande trappen waren soms zodanig, dat andere wezens tijdelijk een betere uitingsmogelijkheid boden. De geest dus, die gestegen was boven wat de primitieve mens kon geven, zonder dat zij in zich de behoefte gevoelde, dit voertuig verder te helpen perfectioneren, koos dan ook vaak een oudere, in vele opzichten primitievere, maar voor haar meer bevredigende vorm, om hierin een deel van de eigen stoffelijke bewustwording verder door te maken. De snelle ontwikkeling van het menselijk ras kan zeker mee verantwoordelijk worden geacht voor de in verhouding korte tijd, dat de insecten op aarde dominant waren als intellect.

Vraag: Ik begrijp het niet helemaal. Was dat insectenvolk dan niet vóór de mens op aarde?

Antwoord: Inderdaad. In mijn betoog wees ik er juist op, dat gedurende de laatste periode, de beschaving van de insectenvolken, de mens, of beter datgene wat de mens zou worden, nog niet voldoende ontwikkeld was, terwijl de geest natuurlijk de hoogste vorm koos, die ter incarnatie beschikbaar was. Uw vergissing is - en dit is ongetwijfeld te wijten aan de onduidelijkheid van mijn betoog - dat u de stoffelijk hoogste vorm verwacht met het vlak van bewuste uiting, waarop men kan staan als intelligent. Dit laatste is bepalend voor de stoffelijke trap van bestaan, die de mens als noodzaak zal gevoelen voor eigen ontwikkeling. Indien de geest eerst met de komst van de mens op aarde zou zijn gekomen, dan zou u ongetwijfeld gelijk hebben, en zou dit betoog uitermate onlogisch zijn. Er bestond echter al lang, - vóór de mens op deze aarde voor het eerst wandelde -, (de) geest, die naar een stoffelijke uiting streefde. Zo nam zij dus ook op deze aarde het voertuig, dat haar de beste mogelijkheden tot uiting bood. Ik hoop, dat ik u hiermee dan toch een enigszins juister inzicht heb kunnen geven en hoop, dat u het mij zult vergeven, wanneer ik ook hier weer gefaald heb.

Vraag: De Peking-mens wordt geschat op ten hoogste 80.000 jaar geleden. U spreekt over 80 miljoen jaren. Begint u dan bij het begin van het ééncellige leven?

Antwoord: Neen. Het eerste leven op aarde ligt $\pm$ 200 miljoen jaren terug. Wij mogen dus zeggen, dat het leven op aarde zich eerst tot een bepaalde graad heeft ontwikkeld, dat daarna eerst het menselijke deel van het leven begint. De menselijke ontwikkeling begint pas, wanneer de landdieren zich gaan aanpassen aan een ademen in de toen nog zeer vochtige atmosfeer.

Vraag: Valt deze periode van de insecten dan binnen de 80 miljoen jaren van de menselijke ontwikkeling?

Antwoord: Zij loopt van ongeveer 2 miljoen jaren vóór het begin der mensheid en draagt de ontwikkeling nog $\pm$ 2 miljoen jaren gedurende het ontstaan van de mens voort. Het is dus als met een kaart, die men maakt: de verschillende gebieden op verschillende kaarten overlappen elkaar.

Mag ik aannemen, vrienden, dat uw vraaglust hiermede voor deze avond tevreden kan zijn? Dan neem ik afscheid van u en hoop ook een volgende maal in de gelegenheid te zijn uw vragen te beantwoorden. Ik hoop dan uw waardering waardig te tonen.
Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden,
Wij besluiten deze avond met "Het Schone Woord".

Z I J N

Ik tracht te zijn
en vorm mij een beeld
van 't bestaan,

waardoor ik steeds weer verder ga
in het scheppen ener wereld,
die mij de werkelijkheid lijkt.

Maar uit dit beeld, vorm ik de waan.
En zie: mijn zijn vernietigt zich,
zodat ik onbetekenend ben,
onwaar binnen de eeuwigheid.
Toch erken ik, dat het streven waan is
en mijn méér zijn slechts een spel.
Zie ik hoe alle waan mij voert
tot het leven van een hel.

Dan leer ik slechts mijzelf te zien
als deel van het heelal.
Ik zal in 't leven vóór en na
de weg gaan van het bestaan,
zonder mij te vragen:
"Ben ik veel, of zal ik weinig zijn
in het kosmische bestaan?"
Zo streef ik in mijn nederigheid
en wordt met het Al versmolten.
Ik ben één met God!
Ik ben één met de sterren,
één met de lucht,
één met de vogel in zijn vlucht,
ik ben tot met de kern der aarde verbonden.

Dan eerst ben ik werk'lijk vrij.
Dan eerst ken ik het ware zijn.
Er is voor mij geen waan,
er is voor mij geen leven,
er is voor mij geen werkelijkheid.
Het zijn kan ik er nooit vergeten,
omdat ik daarin leef.

Mijn Werkelijkheid heet God.
Hij is het ware Zijn.
Voel ik mij in Zijn Macht
soms zo onbelangrijk klein,
dat ik mijzelve niet mag tellen,
ik leer daardoor om wààr te zijn,
mijzelve in te stellen,
op het Enige, Dat werkelijk is.
Zo word ik, altijd meer
deel van het Al,
deel van het Zijn,
deel van mijn God en Heer.

Het "zijn", mijn vrienden, is een ervaring, die binnen ons bestaat. Het is de waardering, die wij weten te vinden voor de toestand, waarin wij verkeren. Naarmate wij onszelf als belangrijker trachten te zien binnen het Al en binnen het bestaan, zullen wij de waarden, die rond ons zijn meer moeten veranderen, misachten en verwaarlozen. Hoe meer wij de Schepping rond ons en de Geestelijke Kracht rond ons verwaarlozen, hoe minder werkelijk ons bestaan zal zijn; hoe minder de Goddelijke Kracht en het ware zijn binnen ons geuit worden volgens ons eigen bewustzijn. Wanneer ik dan ook aan het einde van deze avond een commentaar geef op dit licht verwrongen citaat, zou ik dit gaarne doen met de woorden:

Werkelijk zijn wil zeggen: Eén zijn met het Al. Zolang je alleen denkt te staan kun je geen deel van die werkelijkheid zijn. Slechts indien de eenheid met God in steeds reëlere zin wordt gevonden en beleefd binnen jezelf, - gaande van naasteliefde tot kosmische liefde -, uiteindelijk brengende het opgaan van het persoonlijk denken in de Goddelijke Wil, en doet ons het ware zijn ervaren.

Hiermee wens ik u allen een gezegende huisgang en een zegenrijke nachtrust. Ik dank u voor uw aandacht. Goedenavond.